

ATT ÄLSKA SIN FIENDE

Rasmus sparkar en sten framför sig. Han är på väg hem från skolan och tankarna är tunga. Varför gjorde han så?! Han hade ju lovat sig själv att aldrig mer göra det! Men... han var bara så trött på dumme Erik! Dagarna i ända skulle han reta Rasmus, stänga ute honom ur leken och baktala honom inför kompisarna. I dag fick Rasmus nog. Orden bara sprutade ur munnen... elaka ord, svordomar. Varför kunde han inte bara låta bli att bli så arg och till och med svära?!

Rasmus tittar ner på sina fötter och gruvar sig till att komma hem. Han vill inte möta mamma där hemma och minst av allt få en kram. Han förtjänar det inte.

Han öppnar dörren långsamt och försöker smyga in så tyst han bara kan. Men mamma har såklart hört honom och möter honom med en kram.

– Hej Rasmus! Hur var det i skolan i dag?

– Bra! Rasmus hör att han låter sur fast han egentligen inte vill. Egentligen skulle han vilja kasta sig i mammas famn och bara gråta...

Han går till vardagsrummet och slänger sig ner i soffan. Lillasyster kommer nerför trappan och kommer springande in till honom.

– Vet du vaaaad? Jag har fått spela Minecraft i dag, haha!

Rasmus skyndar in i köket och frågar mamma om inte han också kan få spela Minecraft. Lillasyster fick ju även fast det inte är speltid i dag. Mamma säger att han inte får det just nu därför att de snart ska äta middag. Lillasyster blänger på honom och räcker ut tungan. Det ser såklart inte mamma. Rasmus känner hur han blir varm i huvudet. Nu kommer den igen, den där ilskan! Och Rasmus hör hur de elaka orden kommer ur munnen igen... Varför ska hon alltid vara så jobbig?! Och mamma och pappa fattar ju ingenting! Han stampar med fötterna och springer upp på sitt rum. I magen känner han en klump som växer sig större och större.

Efter en stund hör han hur mamma kommer uppför trappan. Han gräver huvudet ner i kudden. Vill inte titta på mamma. Hon sätter sig på sängkanten.

– Vad har hänt? Rasmus vill först inte säga något och mamma sitter bara tyst och stryker honom på ryggen. Till slut vänder han sig om och berättar allt om Erik och om lillasyster, om ilskan, de elaka orden och om svordomarna.

– Varför blir jag så arg och till och med svär mamma, fast jag inte vill?

Mamma tar fram Bibeln och läser om en man som heter Paulus. Han säger exakt samma sak som Rasmus! "Det jag vill, det gör jag inte, men det jag hatar, det gör jag." Mamma förklarar att synden i oss människor gör att vi inte klarar av att låta bli att synda.

– Det betyder ju inte att vi inte ska kämpa emot synden, men ibland gör vi sånt vi inte vill. Då måste vi be till Gud om förlåtelse. Och vad gäller svordomarna så hör du svordomar runt dig hela tiden och jag förstår att det inte är så lätt att låta bli att svära när du bli arg. Men de andra elaka orden du säger sårar de också. Både den du säger orden till och även dig själv. Det är därför Bibeln säger att vi ska tämja vår tunga. Precis så som man tämjer ett djur. Man måste vara tålmodig och öva. Men vet du vad? Ibland behöver vi människor en strategi för att hjälpa oss. Din strategi kanske kan vara att när du känner ilskan komma, så kan du försöka komma ihåg att gå ifrån situationen tills du lugnat ner dig? Innan du säger eller gör dumma saker. Mamma blir tyst en stund, kanske för att Rasmus ska få tid att tänka på det hon har sagt? Sen fortsätter hon.

– En växt behöver sol, vatten och näring från jorden för att växa. Vi behöver leva nära Gud och hans ord för att växa som kristna. Ju mer vi är med Jesus, desto mer näring får vi från honom och kan växa och bli mer lika honom.

– Men hur gör jag med Erik då? Han är jämt

dum med mig! Rasmus suckar och känner den där klumpen i magen igen. Mamma är tyst en stund, sen tittar hon Rasmus i ögonen.

– Jag förstår att du inte gillar Erik, men vet du vad? Du kommer hela livet möta människor som retar upp dig eller som är elaka mot dig. Men vi har fått Guds kärlek i oss och den kärleken kan Gud hjälpa oss att ge andra. Även våra värsta fiender. Mamma slår upp i Bibeln igen. Så här säger Jesus i Matteusevangeliet 5:44-45: "Älska era fiender och be för dem som förföljer er. Då är ni er himmelske Fars barn, för han låter sin sol gå upp över onda och goda och låter det regna över rättfärdiga och orättfärdiga". Det är inte lätt att älska de som är dumma mot en, men vi kan be till Gud om hjälp till det också. Du kan be för Erik, och be att du får se Erik såsom Gud ser honom.

Rasmus torkar tårarna.

– Jag vet inte om jag kan gilla Erik, mamma, men jag lovar att jag ska be för honom och försöka.

Mamma är tyst en stund innan hon fortsätter. - Och vet du vad jag tänker?

Om han är så dum som du säger så har han det kanske inte så bra? Kanske han har en jobb situation hemma i sin familj? Rasmus funderar.

– Hans mamma och pappa skilde sig för inte så länge sen, kanske han inte mår så bra av det? Rasmus blir tyst. Han kanske ska försöka vara snäll mot Erik. Han kanske behöver en kompis.

Nästa dag har Rasmus bestämt sig. Han ber för Erik innan han kliver ut genom dörren och på vägen till skolan har han planerat hur han vill göra. Han ska försöka vara extra snäll mot Erik i dag.

På skolgården ser han Erik och kompisarna. De spelar fotboll och Rasmus springer dit. En stund in i matchen ramlar Erik och får ett skrapår på knät. Rasmus ser sin chans och springer dit. Han räcker Erik handen och säger:

– Bra kämpat Erik, du är verkligen duktig i fotboll! Synd att du ramlade, hoppas det inte gjorde så ont? Erik tar hans hand och ser lite förvånad ut, men ger Rasmus ett litet leende.

– Det gick bra.

De spelar vidare, Rasmus med ett litet leende på läpparna. Han känner att klumpen i magen har blivit betydligt mindre...

TEXT & ILLUSTRATION: KAISA RUTH FURBERG

